

[Flygaard.]

stillet, og vi vil også sætte et spørgsmålstegn ved, hvilken betydning et sådant ligestillingsråd rent faktisk vil få. Vi tror ikke, at det først og fremmest er et sådant råd, der vil være med til at løse de problemer, der måtte være.

Hvis man har sit kontor ude på Ridebanefløjen, lægger man mærke til, at ved nedgangen til Ridebanefløjen står der følgende:

„Virk i fællig, men forskellig. Drag til minde, mand er mand og kvinde kvinde.“

Jeg tror, at det lille ordsprog på mange måder får sagt noget centralt i relation til det, som skal debatteres her i dag. Hvis man opdrager sine børn ens, kan man godt hævde at man har ligestillet dem, men det er også givet, at man har behandlet dem forkert. Børn er forskellige og skal behandles forskelligt, så kommer der det bedste ud af det. På samme måde forholder det sig med mænd og kvinder. Jeg synes derfor, at det lille ordsprog ved nedgangen til Ridebanefløjen får sagt noget virkelig centralt.

Jeg ved ikke, hvilke initiativer regeringen forbereder, det kan den sikkert selv svare på. Jeg vil derfor gerne på mit partis vegne gøre nogle bemærkninger om kvindens stilling i samfundet.

Der kan sikkert ikke herske nogen uenighed om, at ligestillingsproblematikken rent faktisk og praktisk i høj grad vil være bestemt af, hvilket samfund det er, vi lever i. Jeg vil tage udgangspunkt i det danske samfund, som vi kender det i dag.

For nogle år tilbage var jeg som leder af en handelsskole ofte udsat for, at kvinder i 30-40 års alderen mødte op på skolen for at undersøge mulighederne for at få efteruddannelse, omskoling, eller hvad vi nu vil kalde det. Mange startede med at sige, at de „kun“ var hjemmegående eller hjemmearbejdende husmødre, hvorefter jeg slog i bordet og betonedede over for dem, at de skulle lade være med at devaluere deres tidligere indsats. Der var for mig ingen tvivl om, at mange af disse kvinder havde fået den opfattelse, at det for enhver pris gjaldt om at

komme ud i erhvervslivet, det var simpelt hen blevet in.

Hvorledes når man rent faktisk og praktisk, at mænd og kvinder bliver ligestillet? Jeg tror ikke, man skal gøre sig nogen illusioner med hensyn til, at det er noget, man kan nå i løbet af ganske kort tid. Vi kan ikke løbe fra vor kulturelle arv. Såvel samfundet som mand og kvinde ville blive frustreret, hvis man i et snuptag forsøgte at gennemføre en ligestilling, hvis man ellers i øvrigt kunne blive enig om, hvad denne ligestilling rent konkret vil sige.

Man skal bygge, tror jeg, en ændret indstilling op fra bunden af. Det må være en første og afgørende forudsætning, at forældrene i deres opdragelse af børnene stiller de samme krav uanset køn. Hvis man ikke fra starten stiller børnene ens, får man meget vanskeligt ved at gennemføre ligestillingen på et senere tidspunkt.

Det næste punkt, vi kommer til, er folkeskolen og den videre uddannelse. Alle elever bør have tilbudt de samme fag, men det må ikke blive et mål i sig selv at få lige mange drenge og piger i hvert valgfrit fag. Drengene må selvfølgelig lære husgerning og pigerne sløjd, så har de måske i større grad mulighed for at løse opgaverne i fællesskab i et fremtidigt ægteskab.

Der må sikres de unge piger den samme adgang til en erhvervsmæssig uddannelse, som mænd har. Så vil kvindens stilling i et ægteskab under alle omstændigheder blive forbedret, for så vil hun ikke være bundet på samme måde som før. Der er stadig mødre, der gerne ser deres datter godt afsat, hvoraf vel nok kan drages den slutning, at her har vi et problem, som kvinderne i høj grad selv kan bidrage til at løse. I samme omfang, som kvinden får en erhvervsmæssig uddannelse på linje med manden, må det også være naturligt, at underholdsbidrag i forbindelse med separation og skilsmisse i princippet må væk.

Man kan selvfølgelig hævde, at kvinden bør have samme ret som manden til at gå ind i en række etablerede fag, men i praksis